

● Mustafa Işık

Benim

aklım kırkları aştı gönlüm civandır benim
yuvam harabe hane, aklım cayandır benim

selvinin uzun boyu, suda nilüfer raksı
gök çekti perdesini gözüm dumandır benim

seherin nur haleti ikna etse de leyli
cismim mukim libaslı ruhum mihmandır benim

göğü delen binalar eğilse de önümde
bakma mahmur halime evim yabandır benim

kalbim şeb denizinin gam damlar sahilidir
âb-ı sükût aksa da dilim amandır benim

sâyesinden evvela büyümez çocukluğum
garibiyim bu yurdun heybem ihsandır benim

nâra düşen dudaktan paslı hevestir sözüm
gecenin kör bıçağı lebe zebandır benim

yanağından gonca gül, zülfün cellat elidir
zorlama beni ağyar, sevdam vatandır benim

nispeti yok vaktime ansızın batan günün
bir lambanın hüznüyle varlığım şandır benim

taş yağsa da başıma vazgeçemem kalemde
bilmem gayrı kelamı, adım ozandır benim

ruz-i mahşerde ya rab! rüsva etme kulunu
nedamet hırkasıyla hâlim yamandır benim.